

Rim Vahiyni O'rnatadi — To'rtinchi Raqam

Eski bahslarni qayta tiriltirish: Adventizmda bashorat talqini ustidagi kurash

Jeff Pippenger

2024-08-08

Bizga oldindan ogohlantirilganki, oxirgi kunlarda “eski tortishuvlar” yana qayta qo'zg'atiladi.

“Tarixda va bashoratda Xudoning Kalomi haqiqat bilan xato o'rtasidagi uzoq davom etgan kurashni tasvirlaydi. Bu kurash hanuz davom etmoqda. Ilgari bo'lgan hodisalar yana takrorlanadi. Eski ixtiloflar qayta jonlanadi, va yangi nazariyalar muttasil ravishda paydo bo'lib turadi.” Selected Messages, 2-kitob, 109.

Muqarrar ravishda o'sha eski bahslar Zamonaviy Rimning rolini zaiflashtirishga qaratilgan shaytoniy urinish edi, chunki vahiy-ni o'rnatuvchi oxirgi kunlardagi papalik Rimi aynan o'shadir. Adventizm tarixida bu haqiqatning bir necha misollari bor. Birinchisi, 1843 yilgi kashshoflar jadvalida aks ettirilganidek, Protestantlar bilan Milleritlar o'rtasidagi bahs edi. “Egamiz tomonidan yo'naltirilgan va o'zgartirilmasligi lozim bo'lgan” muqaddas 1843 yilgi kashshoflar jadvalidagi yagona ishora — Xudoning Kalomidagi bashoratiy haqiqatga bevosita ishora bo'lmagan yagona tasvir — Milleritlarning o'sha davr Protestantlari bilan bo'lgan bahsining ifodasi edi. Protestantlar Doniyor kitobining o'n birinchi bobi, o'n to'rtinchi oyatidagi “sening xalqingning talonchilari”ni Antiox Epifanes deb bilgan edilar, holbuki Milleritlar bu Rim ekanini bilardilar.

“164 Antiox Epifanesning o'limi; albatta, u Shahzodalar Shahzodasiga qarshi turmagan, chunki Shahzodalar Shahzodasi tug'ilishidan 164 yil oldin u allaqachon o'lib bo'lgan edi.” 1843 yilgi Pioneer Chart.

Shundan so'ng, Doniyor kitobining o'n birinchi bobidagi “shimol podshohi”ning to'g'ri kim ekanini aniqlash masalasida James White bilan Uriah Smith o'rtasida bahs yuz berdi. James Doniyor 11-bobning so'nggi oyatlaridagi “shimol podshohi”ni papa Rimi, ya'ni men zamonaviy Rim deb ataydigan kuch, deb aniqlashda haq edi. Smith esa Doniyor 11:36 dagi “shimol podshohi” ateistik Fransiya, deb ta'kidladi.

“36-OYAT. Shoh o'z irodasiga ko'ra ish tutadi; u o'zini yuksaltiradi va o'zini har qanday xudodan ustun qo'yadi, xudolar Xudosiga qarshi hayratomuz so'zlar aytadi va g'azab ado bo'lgunicha ravnaq topadi; chunki belgilab qo'yilgan narsa bajo bo'ladi.

“Bu yerda tilga kiritilgan podshoh oxirgi marta qayd etilgan o'sha hokimiyatni, ya'ni papalik hokimiyatini anglatishi mumkin emas; chunki bu tavsiflar o'sha hokimiyatga tatbiq etilganda mos kelmaydi.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 292.

Smit o'zining “shaxsiy talqini”ni shuni aytganida matnga kiritdi: “Bu yerda tilga olingan podsho oxirgi bor qayd etilgan qudratni, ya'ni papalik qudratini, anglatishi mumkin emas; chunki bu tafsilotlar o'sha qudratga tatbiq etilganda mos kelmaydi.” Xudoning Kalomi hech qachon ojiz qolmaydi, va oyatning ravshan grammatik tuzilishini inkor etish uchun insoniy bir mulohazadan

foydalanish grammatik jihatdan noto'g'ridir. Oyatda "va podsho" deyiladi, bu esa aniqlanayotgan podsho avvalgi parchada tasvirlangan ayni o'sha podsho ekanini talab qiladi. Yangi bir podshoga doir hech qanday dalil yo'q, va Smit "oxirgi bor qayd etilgan ayni o'sha qudrat"ning "papalik qudrati" bo'lganini tasdiqlaydi. U o'z kitobida o'ttiz birinchi oyatdan o'ttiz beshinchi oyatgacha bo'lgan qism papalik qudratini ifodalashini e'tirof etadi, va o'ttiz oltinchi oyatda yangi bir podshoni ko'rsatuvchi hech qanday grammatik dalil bo'lmagan holda, shunchaki o'ttiz beshinchi oyatdan keyingi oyatlar papalik qudratining bashoratli xususiyatlarini ifodalamaydi, deb bahs yuritadi. Shu bois u Fransiya haqidagi o'z fikrini matnga kiritadi.

Smit qirqinchi oyatga murojaat qilganida, o'zining xususiy talqini bilan barpo etgan nuqsonli bashorat poydevori uni uch tomonlama urushni aniqlashga majbur qiladi; bu esa uning gumonlariga ko'ra janub shohini Misr deb belgilaydi, u oyatda Fransiya qarshi "turtki beradi", shimol shohi deb belgilagan Turkiya esa ham Fransiya qarshi keladi. Inson tomonidan qo'shilgan o'sha talqin Smitni so'zma-so'z Armagedonni belgilashga olib boradigan bashorat modelini quradi; bunda Turkiya Quddusga yurish qiladi va Mikoil oyoqqa turgan paytda insoniy sinov muddatining yakunini belgilaydi. Adventizm tarixida bunday qo'llanishning xatoligini to'g'ri ravishda ko'rsatib bergan ko'plab kitoblar yozilgan.

Ushbu maqolaning maqsadi Uriya Smitning shaxsiy talqinining mevalarini muhokama qilish emas, balki u o'zining shaxsiy talqinini targ'ib qila boshlaganida yuzaga kelgan bahsni shunchaki aniqlab ko'rsatishdir; zero, Jeyms Uayt uning xatoqarashini rad etganida, bu Adventizm ichida yana bir bahs yo'nalishiga aylandi, unda Rimning to'g'ri aniqlanishi soxta bir tatbiq orqali hujum ostiga olindi.

Shuningdek, Doniyor kitobidagi "doimiy" masalasi yuzasidan uzoq cho'zilgan bahs ham bo'ldi; unda Laodikeya Adventizmi murtad protestant qarashini qabul qilib, Doniyor kitobidagi "doimiy"ni Masihning ma'baddagi xizmati deb talqin qildi, holbuki bu "doimiy" butparast Rimning ramzi ekanligi haqidagi mustahkam o'rnatilgan asosiy haqiqatga zid edi.

"Shundan keyin men «kundalik»ka (Doniyor 8:12) taalluqli holda shuni ko'rdimki, «qurbonlik» so'zi inson donoligi tomonidan qo'shib qo'yilgan bo'lib, matnga tegishli emas; va hukm soati haqidagi xabarni berganlarga Rabbiiy bu masalaning to'g'ri tushunchasini bergan edi. 1844 yildan oldin, birlik mavjud bo'lgan paytda, deyarli hamma «kundalik»ning to'g'ri talqini borasida birlashgan edi; ammo 1844 yildan keyingi chalkashlik ichida boshqa qarashlar qabul qilindi va buning ortidan zulmat hamda chalkashlik keldi. 1844 yildan beri vaqt sinov bo'lmagan va u endi hech qachon yana sinov bo'lmaydi." Ilk Bitiklar, 74.

Oxirzamon paytida, 1989-yilda, Doniyorning o'n birinchi bobidagi so'nggi olti oyat muhrdan yechilganda, shimol shohi o'shanda Jeyms Uayt avvalroq Uriya Smit bilan bo'lgan munozarasida aniqlaganidek, papalik Rim ekani tan olindi. Uayt Smitning xatoligiga javob berar ekan, "satr ortidan satr" metodologiyasini qo'llagan edi. Uayt shunday ta'kidlagan edi: agar Doniyor ikkinchi bobda tasvirlangan oxirgi qudrat, Doniyor yettinchi bobda tasvirlangan oxirgi qudrat va Doniyor sakkizinchi bobda tasvirlangan oxirgi qudratning barchasi Rim bo'lsa, unda uch guvohlik qatori asosida Doniyorning o'n birinchi bobida oxiratiga yetadigan qudrat Smit da'vo qilganidek Turkiya emas, balki Rimdir.

1989-yilda boshlangan uchinchi farishtaning bashoratli harakati 2001-yil 11-sentabrdan ko‘p o‘tmay Yoel kitobining birinchi bobi yuzasidan bir tortishuvga duch keldi. Dastlabki besh oyat ichida ikki guvoh — avval avlodlar, so‘ngra hasharotlar — Adventizm ustiga Rim tomonidan keltirilgan izchil vayronagarchilikni aniqlab beradi. Ishayodagi bashoratga ko‘ra “mastlar” — “Quddus ustidan hukmronlik qilayotgan masxarachi odamlar”dir. Ular to‘rtinchi va so‘nggi avlodda uyg‘onadilar. Bu izchil vayronagarchilik ruhiy vayronagarchilikdir, chunki u oxirgi kunlarning Quddusiga qaratilgandir, va 1863-yildagi isyondan boshlab Laodikiya Yettinchi kun Adventistlari asta-sekin Rimning ta’limotlaridan ichib bordilar.

Egamizning Pethuvol o‘g‘li Yoelga kelgan kalomi. Buni eshitinglar, ey qariyalar, va quloq solinglar, ey yurtning barcha aholisi. Bu sizlarning kunlaringizda bo‘lganmi yoki otalaringizning kunlarida ham bo‘lganmi? Bu haqda farzandlaringizga aytib beringlar, farzandlaringiz esa o‘z farzandlariga, ularning farzandlari esa keyingi avlodga aytsinlar. Chigirtkaning bir turi qoldirganini boshqa chigirtka yedi; boshqa chigirtka qoldirganini qurt yedi; qurt qoldirganini esa kapalak qurti yedi. Uyg‘oninglar, ey mastlar, va yig‘langlar; faryod qilinglar, ey sharob ichuvchilarning barchasi, yangi sharob sababli, chunki u og‘zingizdan uzib tashlangan. Yoel 1:1–5.

Nyu-York shahrining ulkan binolari qulaganidan so‘ng, keyingi yomg‘ir o‘shanda “sepa” boshlagani va Millerchilar tarixida bajo bo‘lgan Habakkukning ikkinchi bobidagi mojaro yana bir bor davom eta boshlagani tushunildi. Mojaro to‘g‘ri bashoratli metodologiya ustida edi.

Men qo‘riq joyimda turaman, minoraga chiqib olaman va U menga nima deyishini, tanbeh topganimda nima deb javob berishimni ko‘rish uchun kuzataman. Egamiz menga javob berib dedi: “Vahiyini yoz, uni lavhalar ustiga ravshan qilib bit, toki uni o‘qigan odam yugurib borsin. Chunki vahiy hali belgilangan vaqt uchundir; ammo oxirida u so‘zlaydi va yolg‘on chiqmaydi. Garchi u cho‘zilsa ham, uni kut; chunki u albatta keladi, kechikmaydi. Mana, kibrlanib ko‘tarilgan kishining joni uning ichida to‘g‘ri emasdir; ammo solih o‘z imoni bilan yashaydi. Ha, sharob tufayli u gunoh qiladi; u mag‘rur odamdur, uyida tinch o‘tirmaydi; u o‘z nafsini do‘zax singari kengaytiradi, o‘lim kabi to‘ymasdir; u barcha xalqlarni o‘z oldiga yig‘adi, barcha elatlarni o‘ziga to‘playdi.” Habakkuk 2:1–5.

Habakkuk ikkinchi bobidagi sinov 2001-yil 11-sentabrda Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi qudratli farishta tushganida boshlangan bir yuz qirq to‘rt minglik harakatning sinovini timsol qilgan edi. Shundan so‘ng, 1843-yildagi kashshoflar jadvalida ifodalangan Adventizm poydevorlari ustida turganlar bilan, Habakkukda “sharob sababli” gunoh qiladigan va Yo‘el kitobidagi keyin “uyg‘ongan” “mastlar”, ammo faqat “yangi sharob” o‘zlarining “og‘zi”dan kesib tashlanganini ko‘rganlar o‘rtasida bir bahs boshlandi.

Birinchi oyatdagi “tanbeh berdi” ma’nosidagi ibroniycha so‘z “bahslashdi” degan ma’noni anglatadi. Millerchi soqchilarga berilgan dalil 1843-yilgi kashshof xaritada aks ettirilgan bo‘lib, bu xarita 1842-yil may oyida ushbu oyatlarning bajo bo‘lishi sifatida tayyorlangan edi. Imoni bilan yashagan bir toifa o‘sha davr uchun payg‘ambarlikdagi hozirgi haqiqat xabari ustida, sharob orqali gunoh qilgan boshqa bir toifa bilan bahs ichida edi. Bular Yoelning mastlari bo‘lib, ular uyg‘onib, sharob — ya’ni ta’limotning timsoli — o‘z og‘izlaridan kesib tashlanganini ko‘radilar. Ular

Quddus ustidan hukmronlik qiladigan va muhrlangan kitobni tushuna olmaydigan Ishayoning Efrayim mastlaridir.

Efrayimning ichkilikbozlariga, mag'rurlik tojiga voy! Ularning ulug'vor go'zalligi so'lib borayotgan guldur; u sharobdan yengilganlarning serhosil vodiylari boshidadir! Mana, Egamizning qudratli va kuchlisi bor; u do'l bo'roni va vayron qiluvchi dovul kabi, toshib kelayotgan qudratli suvlar seli kabi uni qo'li bilan yerga uloqtiradi. Mag'rurlik toji, Efrayimning ichkilikbozlari, oyoq ostida payhon qilinadi.... To'xtanglar va hayratda qolinglar; faryod qilinglar va dod solinglar: ular mastdirlar, ammo sharobdan emas; ular gandaraklaydilar, ammo kuchli ichimlikdan emas.... Shuning uchun Quddusdagi bu xalqqa hokimlik qilayotgan, masxara qiluvchi kishilar, Egamizning kalomini eshitinglar. Chunki Egamiz sizlarning ustingizga qattiq uyqu ruhini quydi va ko'zlaringizni yumdi; payg'ambarlarni, boshliqlaringizni, ko'ruvchilarni U qopladi. Va hamma vahiy sizlar uchun muhrlangan kitobning so'zlaridek bo'lib qoldi; odamlar uni bilimdonga berib: "Iltimos, buni o'qib ber", desalar, u: "O'qiy olmayman, chunki u muhrlangan", deydi. So'ng kitobni savodsiz kishiga berib: "Iltimos, buni o'qib ber", desalar, u: "Men savodli emasman", deydi. Ishayo 28:1–3, 14; 29:9–12.

Habakkuk kitobidagi Efrayimning mastlari bilan Xudoning bashoratli Kalomi bo'yicha imon bilan yuruvchilar o'rtasidagi bahs, Ishayoning guvohligida to'g'ri metodologiya bilan noto'g'ri metodologiya o'rtasidagi bahs ekanligi aniq ko'rsatiladi; zero, Ishayo aynan "qator ustiga qator" metodologiyasi mastlarning qoqilishiga va o'lim bilan ahdga kirishiga sabab bo'lishini ta'kidlaydi.

Lekin ular ham sharob tufayli adashdilar, va mast qiluvchi ichimlik sabab yo'ldan chiqdilar; ruhoni ham, payg'ambar ham mast qiluvchi ichimlik tufayli adashdilar, ular sharobga yutilib ketdilar, mast qiluvchi ichimlik sabab yo'ldan chiqdilar; ular vahiyda adashadilar, hukm chiqarishda qoqiladilar. Chunki barcha dasturxonlar qusuq va ifloslik bilan to'lib ketgan, shuning uchun pok joy qolmagan. U kimga bilim o'rgatadi? Va kimga ta'limotni anglatadi? Sutdan ajratilganlarga, ko'krakdan uzilganlarga. Chunki qoida ustiga qoida, qoida ustiga qoida; satr ustiga satr, satr ustiga satr; bu yerda ozgina, u yerda ozgina bo'lishi kerak. Chunki U bu xalqqa duduq lablar va boshqa til bilan gapiradi. U shunday degan edi: "Mana shu oromdir, uning bilan toliqqanga orom berishingiz mumkin; va mana shu taskindir"; ammo ular quloq solishni istamadilar. Shuning uchun Egamizning kalomi ular uchun qoida ustiga qoida, qoida ustiga qoida; satr ustiga satr, satr ustiga satr; bu yerda ozgina, u yerda ozgina bo'ldi; toki ular borib, orqaga yiqilsinlar, chilparchin bo'lsinlar, tuzoqqa tushsinlar va qo'lga olinsinlar. Shuning uchun, ey Quddusdagi bu xalq ustidan hukmronlik qiluvchi masxarachilar, Egamizning kalomini eshitinglar. Chunki sizlar: "Biz o'lim bilan ahd tuzdik, va do'zax bilan kelishuvga kirdik; toshib keladigan qamchi o'tganda, u bizga yetib kelmaydi; chunki biz yolg'onni o'zimizga pana qildik, va yolg'on ostiga yashirindik", dedingizlar. Ishayo 28:7–15.

So'ng Ishayo Xudo Habakkukning bahsiga mastkashlar ustidan hukmni keltiradigan narsani joylashtirganini ko'rsatadi; bu poydevor toshi, Levilar yigirma oltidagi "yetti marta" bo'lib, Jabroil va farishtalar Uilyam Millerni anglashga yetaklagan ilk vaqt bashorati edi.

Shuning uchun Egamiz RAB shunday deydi: Mana, Men Sionda poydevor uchun bir toshni qo'yaman, sinalgan toshni, qimmatbaho burchak toshini, ishonchli poydevorni; unga ishongan

shoshilmas. Men hukmni o‘lchov ipiga, solihlikni esa shoqulga qo‘yaman; do‘l yolg‘on panohini supurib ketadi, suvlar esa yashirin joyni bosib ketadi. O‘lim bilan qilgan ahdingiz bekor qilinadi, do‘zax bilan tuzgan bitimingiz esa turmaydi; toshqin ofat o‘tib ketganida, sizlar uning ostida ezilasizlar. Ishayo 28:16–18.

Rabbiy O‘z xalqini qadimgi yo‘llarga qaytarganidan ko‘p o‘tmay, 2001-yil 11-sentabrdan boshlab, harakatda ishtirok etib kelgan bir guruh Yo‘el kitobidagi to‘rtta hasharot uchinchi voyadagi Islomni ifodalaydi, degan qarorga keldi. “Satr ustiga satr” metodologiyasi o‘sha oxirgi avlodda Xudoning xalqiga ochib berilganida, muhim bir bashorat qoidasi tan olindi. Bu qoida bashoratning uch karra tatbiqidir, va Yo‘elning to‘rt avlodi uchinchi voyadagi Islomni ifodalaydi, deb xulosa qilgan o‘sha guruh, o‘zlarining noto‘g‘ri tatbiqini qo‘llab-quvvatlash uchun bashoratning uch karra tatbiqi qoidasini noto‘g‘ri qo‘lladi.

So‘ngra 2014-yil davrida Shaytonga Buyuk Britaniya va Avstraliyadan chiqqan gomoseksual “woke” kun tartibi bilan bu harakat ichiga kirishga ruxsat berildi; bu kun tartibi o‘z hujumini Doniyor kitobining o‘n birinchi bobidagi birinchi oyatdan o‘n beshinchi oyatgacha ifodalangan tarixning soxta talqiniga asosladi. Bu harakat ichiga suqilib kirib, unga hujum qilgan gomoseksualizm tarafdori bo‘lgan rahbarlar oxir-oqibatda Adventizm Rim papasidan uzr so‘rashi kerak, deb da‘vo qildilar, go‘yoki u rimlik papani, ya‘ni masihga qarshi bo‘lganni, yolg‘on ayblovlar bilan ayblagan emish. Bu hujumning maqsadi harakatni halok etish va, eng avvalo, aynan “sening xalqing talonchilari” aniqlab ko‘rsatilgan o‘sha parchada (Doniyor 11:1–15) chalkashlik keltirib chiqarish edi.

Bu bahslarning barchasi Shaytonning papalik Rimining timsolini chalkashtirishga bo‘lgan urinishi edi. Quyosh ostida yangi hech narsa yo‘q, deb aytadi tarixda yashab o‘tgan eng dono inson. Bugun ham bahs yana “sening xalqingning talonchilari” deb timsollangan Rimni aniqlash masalasiga asoslanmoqda. Yangi va xususiy talqin “sening xalqingning talonchilari” Qo‘shma Shtatlar, deb da‘vo qiladi, va shu orqali ular bu aynan Millerchilar bilan protestantlar o‘rtasidagi eng birinchi bahsning o‘zi ekanini, shuningdek, XVI asr muallifi John Heywoodga nisbat beriladigan va “Ko‘rishni istamaydiganlar qadar ko‘rlar yo‘q”, degan eski maqolni, ravshanki, anglamaydilar. Uning iborasining yana bir ko‘rinishi: “Eshitishni istamaydiganlar qadar karlar yo‘q.” Ehtimol, ko‘pchilik bu ibora Heywoodga nisbat berilishini bilmaydi, shuningdek Heywoodning bu iborasi Muqaddas Kitobdagi, masalan, Yeremiyo va Ishayo kitoblarida uchraydigan hamda Iso tomonidan Yangi Ahdda iqtibos qilingan oyatlardan kelib chiqqanini ham tushunmaydi.

Endi buni eshiting, ey ahmoq va aql-idroksiz xalq; ko‘zlari bor, ammo ko‘rmaydilar; quloqlari bor, ammo eshitmaydilar. Yeremiyo 5:21.

Bilimning “ortishi”ni anglamaydiganlar — Doniyorning “yovuz”lari va Mattoning “nodon bokira qizlar”idir. 1989-yildagi bilimning ortishi, asosan, Doniyor kitobining o‘n birinchi bobidagi so‘nggi olti oyat papalikning, yoki men ta’kidlaganimdek, Zamonaviy Rimning yakuniy ko‘tarilishi va qulashini ko‘rsatishini anglash edi. Bu oyatlar Qo‘shma Shtatlarni ko‘rsatadi, ammo faqat Qo‘shma Shtatlarning papalik hokimiyati bilan bo‘lgan munosabatini. “Yovuz”lar va “nodon”lar “donolar”ga qarama-qarshi qo‘yiladi, va oxirgi kunlarning donolari 1989-yildagi

bilimning ortishini haqiqatan ham angelaydilar. Nodonlar — ko‘zlari bo‘la turib ko‘rmaydigan, quloqlari bo‘la turib eshitmaydiganlardir.

Shuningdek, men Egamizning ovozi eshitdim; U shunday dedi: Kimni yuboray, Biz uchun kim boradi? Shunda men dedim: Mana men, meni yubor. U dedi: Borib, bu xalqqa ayt: Albatta eshitasizlar, ammo anglamaysizlar; albatta ko‘rasizlar, ammo idrok etmaysizlar. Bu xalqning yuragini semirtir, quloqlarini og‘irlashtir, ko‘zlarini yumdir; toki ular ko‘zlari bilan ko‘rmasinlar, quloqlari bilan eshitmasinlar, yuraklari bilan anglamasinlar, qaytmasinlar va shifo topmasinlar. Ishayo 6:8–10.

Ishayo kitobining oltinchi bobida murojaat qilinayotgan xalq — 2001-yil 11-sentabrda yetib kelgan “hozirgi haqiqat” xabarida ekanini e‘tirof etayotganlardir, chunki Ishayo 6 bu voqea “butun yer Egamizning ulug‘vorligiga to‘lganda” sodir bo‘layotganini ko‘rsatadi. Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobi farishtasi tushganida, Nyu-York shahrining ulkan binolari Xudoning bir tegishi bilan qulatilgan paytda, yer Xudoning ulug‘vorligi bilan yoritildi.

Shoh Uzziyo vafot etgan yili men ham Rabbiyni ko‘rdim: U ulug‘ va yuksak ko‘tarilgan taxt ustida o‘tirar edi, Uning libosining etagi ma‘badni to‘ldirar edi. Uning tepasida seraflar turar edi; ularning har birida oltitadan qanot bor edi: ikkitasi bilan yuzini yopar, ikkitasi bilan oyoqlarini yopar, ikkitasi bilan esa uchar edi. Va biri boshqasiga xitob qilib der edi: Muqaddas, muqaddas, muqaddasdir lashkarlar Egasi bo‘lgan Rabbiy; butun yer Uning ulug‘vorligi bilan to‘lgandir. Va qichqirgan zotning ovozi eshikning ustunlari qimirlar edi, uy esa tutunga to‘ldi. Ishayo 6:1–4.

Oqsoch opa farishtaning e‘lonini Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi farishta yerni o‘z ulug‘vorligi bilan to‘ldiradigan paytni belgilovchi voqea bilan bog‘laydi.

“Xudo Ishayoni O‘z xalqiga bir xabar bilan yuborish arafasida bo‘lganida, avvalo payg‘ambarga vahiyda muqaddas maskandagi eng muqaddas joy ichkarisiga nazar tashlashga ijozat berdi. To‘satdan ma‘badning darvozasi va ichki pardasi go‘yo ko‘tarilgandek yoki chetga surilgandek bo‘ldi, va unga ichkariga, hatto payg‘ambarning oyoqlari ham kira olmaydigan eng muqaddas joyga boqishga ruxsat etildi. Uning oldida yuksak va oliy ko‘tarilgan taxt ustida o‘tirgan Yahovaning vahiysi namoyon bo‘ldi, Uning ulug‘vorligining etagi esa ma‘badni to‘ldirib turardi. Taxt atrofida buyuk Shohning qo‘riqchilari singari seraflar bor edi, va ular o‘zlarini o‘rab turgan ulug‘vorlikni aks ettirar edilar. Ularning hamd qo‘shiqlari chuqur sajda ohanglarida yangragan sari, darvozaning ustunlari xuddi zilzila larzaga keltirgandek titrardi. Gunoh bilan bulg‘anmagan lablar bilan bu farishtalar Xudoning madhini kuylardilar. ‘Muqaddas, muqaddas, muqaddasdir Lashkarlar Rabbiysi,’ deb nido qildilar ular; ‘butun yer Uning ulug‘vorligiga to‘ladir.’ [Qarang: Ishayo 6:1–8.]”

“Taxt atrofidagi serafimlar Xudoning ulug‘vorligini ko‘rar ekanlar, shu qadar ehtiromli hayratga to‘ladilarki, ular bir lahza ham o‘zlariga qoyil qolib boqmaydilar. Ularning madhlari Lashkarlar Rabbi uchundir. Ular butun yer Uning ulug‘vorligi bilan to‘lishi lozim bo‘lgan kelajakka nazar tashlar ekanlar, zafarli qo‘shiq jarangdor sadoda biridan boshqasiga aks-sado beradi: ‘Muqaddas, muqaddas, muqaddasdir Lashkarlar Rabbi.’” Gospel Workers, 21.

2001-yil 11-sentabrda boshlangan muhrlanish davrida Xudoning xalqini ifodalagan Ishayoga ko‘zlari bor bo‘lsa-da, ko‘rishni tanlamagan va quloqlari bor bo‘lsa-da, eshitishni tanlamagan bir xalqqa yetkazish uchun xabar berildi. Iso, Alfa va Omega sifatida, bir yuz qirq to‘rt ming kishining muhrlanish davrining oxirini uning boshlanishi bilan tasvirlaydi. Oxirda yana Ishayo bilan ifodalangan bir xabarchi bo‘ladi; u ko‘rmaslikni va eshitmaslikni tanlagan bir xalqqa xabar yetkazadi. O‘sha xabar bir yuz qirq to‘rt ming kishining yakuniy poklanishini yuzaga keltiradi. Bu xabar Xudoning bashoratli guvohligidan keltiriladigan Haqiqat so‘zlaridir. O‘sha bashoratli guvohlik “xalqingning qaroqchilari” sifatida ramzlangan qudrat tomonidan mustahkamlanadigan “vahiy”dir.

Keyingi maqolada biz bu bahslarning har birini satr ustiga satr tarzida bir-birining ustiga qo‘yib chiqamiz. Milleritlar chizig‘i, Smith va White chizig‘i, “doimiy” chizig‘i, 1989-yildagi “shimol shohi” chizig‘i, Yoel kitobidagi hasharotlar chizig‘i va hozirgi bahs. Oltita eski bahs bor; ular satr ustiga satr tarzida ko‘rilganda, 1843-yilgi kashshoflar jadvalida ifodalangan birinchi bahsning haqiqatini ravshan tasdiqlaydi. Bu haqiqat shuki, Rim “sening xalqingning qaroqchilari”dir; ular o‘zlarini yuksaltiradilar, yiqiladilar va vahiy(ni) mustahkamlaydilar.

“Men 1843-yilgi jadval Rabbiyning qo‘li bilan yo‘naltirilganini va u o‘zgartirilmasligi kerakligini ko‘rdim; raqamlar U xohlaganidek ekanini; Uning qo‘li ayrim raqamlardagi bir xatoni ustida bo‘lib, uni yashirib turganini, shuning uchun Uning qo‘li olib tashlanmaguncha hech kim uni ko‘ra olmaganini.” Early Writings, 74.

O‘sha jadvaldagi haqiqatlarni rad etish bir vaqtning o‘zida Bashorat Ruhi hokimiyatini ham rad etishdir, va jadval “vahiy”ni o‘rnatadigan kuch Amerika Qo‘shma Shtatlari emas, balki aynan Rim ekanini ko‘rsatadi; bu esa Sulaymon bizga ta‘lim bergan o‘sha “vahiy”dirki, usiz Xudoning xalqi halok bo‘ladi.

“Shayton ... soxtani doimo oldinga surib, haqiqatdan chalg‘itishga urinadi. Shaytonning eng oxirgi aldovi Xudoning Ruhining guvohligini kuchsiz va ta’sirsiz qilib qo‘yish bo‘ladi. ‘Vahiy bo‘lmasa, xalq halok bo‘lur’ (Maqollar 29:18). Shayton turli yo‘llar bilan va turli vositalar orqali mohirona ish olib borib, Xudoning qoldiq xalqining haqiqiy guvohlikka bo‘lgan ishonchini larzaga keltirishga urinadi.”

“Guvohliklarga qarshi shaytoniy nafrat alangalantiriladi. Shaytonning faoliyati jamoatlarning ularga bo‘lgan imonini chayqatishga qaratilgan bo‘ladi, chunki buning sababi shuki: agar Xudoning Ruhining ogohlantirishlari, tanbehlari va maslahatlariga quloq solinsa, Shayton o‘z aldovlarini olib kirish va jonlarni o‘z gumrohliklari bilan bog‘lab qo‘yish uchun bunchalik ravon yo‘lga ega bo‘la olmaydi.” Selected Messages, 1-kitob, 48.

«Yuzaki ko‘rinish ortini ko‘radigan, barcha insonlarning yuraklarini o‘qiydigan Zot, buyuk nurga ega bo‘lganlar haqida shunday deydi: “Ular o‘zlarining axloqiy va ruhiy ahvoli sababli iztirob chekmaydilar ham, dahshatga tushmaydilar ham.” Ha, ular o‘z yo‘llarini tanladilar, va ularning joni o‘z jirkanch ishlaridan zavq oladi. Men ham ularning adashishlarini tanlayman va qo‘rqan narsalarini boshlariga keltiraman; chunki Men chaqirganimda, hech kim javob bermadi; Men gapirganimda, ular quloq solmadilar; balki ko‘z o‘ngimda yovuzlik qildilar va Men xush ko‘rmagan narsani tanladilar.” “Xudo ularga kuchli adashishni yuboradi, toki ular

yolgʻonga ishonsinlar”, chunki ular najot topishlari uchun “haqiqat sevgisini qabul qilmadilar”, “balki nohaqlikdan zavq oldilar.” Ishayo 66:3, 4; 2 Salonikaliklarga 2:11, 10, 12.»

“Samoviy Ustoz shunday soʻradi: ‘Aqlni chalgʻitib qoʻyadigan bundan ham kuchliroq qanday aldanish boʻlishi mumkin — siz toʻgʻri poydevor ustiga qurayotganingiz va Xudo ishlaringizni qabul qilayotgani haqidagi daʼvo, holbuki amalda siz koʻp narsani dunyoviy siyosatga muvofiq ravishda amalga oshirib, Yahovaga qarshi gunoh qilayotgan boʻlsangiz? Oh, bu buyuk bir aldovdir, maftunkor bir xomxayoldir; u bir vaqtlar haqiqatni bilgan insonlar xudojoʻylikning ruhini va qudratini emas, uning shaklini oʻshaning oʻzi deb xato qilganlarida; oʻzlarini boymiz, mol-dunyoga toʻldik va hech narsaga muhtoj emasmiz, deb oʻylaganlarida, holbuki aslida ular hamma narsaga muhtoj boʻlganlarida onglarni egallab oladi.’” Testimonies, 8-jild, 249, 250.